

וַיָּשָׁב אֵלָיו וְהִנֵּה נֹצֵב עַל-עֲלֹתָיו הוּא
וְכָל-שָׂרֵי מוֹאָב: זַוְיָשָׁא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמֶר
מִן-אֲרָם יִנְחֹנִי בְּלֶקֶת מִלְּךָ-מוֹאָב
מִקְהַרְרֵי-קָדֶם לָכֶה אָרְה־לִּי יַעֲקֹב וּלְכֶה
זַעֲמָה יִשְׂרָאֵל: ח מָה אֶקְבֹּל לֹא קִבָּה אֵל
וּמָה אֲזַעֵם לֹא זַעֵם יְהוָה: ט כִּי-מֵרֹאשׁ
צָרִים אֲרֹאֲנוּ וּמִגְבָּעוֹת אֲשׁוּרָנוּ הֵן-עֵם
לְבַדָּד יִשְׁכֹּן וּבְגוֹיִם לֹא יִתְחַשֵּׁב: י מִי
מִנֵּה עֲפָר יַעֲקֹב וּמִסֶּפֶר אֶת-רִבְעֵ
יִשְׂרָאֵל תָּמֹת נִפְשֵׁי מוֹת יִשְׂרָאֵל וּתְהִי
אֲחֵרִיתִי כָמוֹהוּ: יא וַיֹּאמֶר בְּלֶקֶת
אֶל-בַּלְעָם מָה עָשִׂיתָ לִּי לְקֹב אִיבִי
לְקַחְתִּיךָ וְהִנֵּה בִּרְכָתָ בְּרַךְ: יב וַיַּעַן
וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֵת אֲשֶׁר יָשִׂים יְהוָה בְּפִי
אֵתוֹ אֲשַׁמֵּר לְדַבֵּר:

וישב אליו והנה נצב על עלותיו הוא וכל
שרי מואב וישא משלו ויאמר מן ארם
ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם לכה
ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל מה
אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם
יהוה כי מראש צרים אראנו ומגבעות
אשורנו הן עם לבדד ישכון ובגוים לא
יתחשב מי מנה עפר יעקב ומספר את
רבע ישראל תמות נפשי מות ישראלים
ותהי אחריתי כמהו ויאמר בלק אל
בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתך
והנה ברכת ברך ויען ויאמר הלא את
אשר ישים יהוה בפי אתו אשמר לדבר